

6. природа акціонерних товариств передбачає наявність обмежень щодо відповідальності акціонерів (вони можуть по суті відповідати тільки за зобов'язаннями товариства і тільки в межах належних їм у власності акцій);

7. залежно від способу випуску акцій існують публічні та приватні акціонерні товариства [4].

До ризиків розвитку діяльності акціонерних товариств та управління ними в Україні, слід віднести: недостатня розвиненість фондового ринку України; нестійка тенденція формування акціонерних товариств України, а тому недостатня привабливість для вітчизняних і іноземних інвесторів; неможливість і іноді небажання акціонерних товариств прозоро здійснювати свою діяльність, оприлюднювати річну звітність, що також призводить до зменшення інвестиційної привабливості українських акціонерних товариств; недосконалість корпоративного управління, що зумовлено низькою мотивацією менеджерів у підвищенні прибутковості акціонерних товариств; недосконала дивідендна політика [5, с. 66].

Отже, нашій країні треба робити кроки по удосконаленню своєї нормативно-правової бази для більш стрімкого розвитку акціонерних товариств для підвищення їх інвестиційної привабливості та врегулювання ситуації на фондовому ринку.

Список використаних джерел:

1. Про акціонерні товариства: Закон України. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/514-17> (дата звернення: 10.09.2023)

2. Чубка О.М., Ярошевич Н.Б., Миргородець Ю.В. Особливості функціонування акціонерних товариств в Україні: проблеми та перспективи розвитку. Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. Випуск 3 (20). С. 373-378.

3. Господарський кодекс України: Закон України від 16 січня 2003 р. № 436-IV / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення: 10.09.2023).

4. Клементьева О.Ю. Становлення акціонерних товариств як найбільш розвинутої форми підприємницької діяльності та їх розвиток в Україні. *Ефективна економіка*. 2015. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/11_2015/120.pdf (дата звернення 10.09.2023).

Відповідно до законодавства нашої держави основними нормативно-правовими актами, що можуть регулювати дію акціонерних товариств, крім Закону про АТ [1], є Господарський кодекс (далі – ГК) України [3]. Відповідно до ч. 2 ст. 80 ГК України визначає АТ як господарське товариство, яке має свій власний статутний капітал, що поділяється на акції ідентичної номінальної вартості, і відповідальність за зобов'язаннями може нестися тільки майном товариства, а учасники акціонери можуть нести ризик збитків або втрат, пов'язаних із діяльністю та веденням господарства товариства, в межах вартості належних у їх власності акцій, крім випадків, що визначених законом [3].

Дослідження свідчать, що під акціонерним товариством слід розуміти господарське товариство, яке має свій статутний капітал, що ділиться на визначену кількість акцій ідентичної номінальної ціни, а акціонери відповідають за його зобов'язаннями тільки в межах належних їм у власності акцій. З наведеної сутності акціонерних товариств можна визначити такі його характерні риси, що зумовлюють особливість їх юридичного статусу:

1. акціонерні товариства являють собою господарську організацію корпоративного типу, різновидом господарського товариства;

2. вони належать до товариств - об'єднань капіталів, у яких майнові елементи мають першочергове значення над особистими (для участі в АТ досить зробити майновий внесок - заплатити за акцію, а персональна участь в управлінні не може бути обов'язковою);

3. статутний капітал має акціонерну природу та зазвичай формується шляхом випуску та реалізації акцій фізичним та/або юридичним особам;

4. АТ має публічний статус емітента цінних паперів (акцій, облігацій тощо), воно по своїй суті є юридичною особою, яка має право від свого імені випускати акції і зобов'язується своєчасно виконувати обов'язки відповідно до умов їх випуску;

5. покупці акцій (фізичні та юридичні особи, які придбали акції) стають акціонерами, права і обов'язки яких визначені відповідним законом;

підприємницької діяльності агропродовольчої сфери пришвидшать їх інтеграцію на міжнародному рівні та опанування практики ведення бізнесу за умов динамічного бізнес-середовища.

Список використаних джерел:

1. *Official website European Commission.* URL: <https://ec.europa.eu/>

2. Воронько-Невіднича Т. В., Коваль О. О., Колода О. Ф. Управління розвитком підприємства як необхідна умова досягнення Цілей сталого розвитку. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. *Економіка та суспільство*, (25). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-80>.

С. Дідух, аспірант,
*Заклад вищої освіти «Подільський державний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

ФУНКЦІОНУВАННЯ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ: ОСОБЛИВОСТІ І ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ

Закон України «Про акціонерні товариства» від 17 вересня 2008 року дає таке трактування поняття «акціонерне товариство»: «господарське товариство, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями» [1].

Отже, на думку О. Чубка, Н. Ярошевич, Ю. Миргородець основною метою функціонування будь-якого підприємства є насамперед отримання прибутку, тому акціонерні товариства створюються задля отримання та примноження дивідендів його власниками. Як показали дослідження, до основних факторів, що обумовлюють специфіку юридичного статусу акціонерного товариства можна віднести такі, як статутний капітал, який формується шляхом емісії та продажу акцій фізичним чи юридичним особам; функція акціонерного товариства як публічного емітента цінних паперів, яка передбачає не лише з їх випуск від свого імені, але своєчасне виконання обов'язки, що впливають з умов їх випуску; покупці акцій (суб'єкти правових відносин, що купили акції) є акціонерами [2, с. 373].

5. Мельник О.І., Сироїчко К.В., Дмитрієва О.М. Акціонерні товариства в Україні: стан та основні проблеми функціонування. *Економіка та держава*. 2019. № 11. С. 61-67.

О. Збаранський, В. Шелемба, Д. Катрич,
здобувачі вищої освіти ОПП Бізнес-адміністрування,
*Полтавський державний аграрний університет,
м. Полтава, Україна*

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ЗА СУЧАСНИХ УМОВ

Щоб досягти успіху в майбутньому, менеджери суб'єктів господарювання повинні розвивати ресурси та можливості, необхідні для отримання та підтримки конкурентних переваг на існуючих ринках і ринках, що розвиваються. Усе це забезпечує стратегічне управління підприємством, яке є основою менеджменту та основним інструментом досягнення поставлених цілей.

Динамічні зміни зовнішнього середовища вимагають від менеджерів більш високого рівня стратегічного бачення, швидкого реагування на можливі зміни та наявності детальних планів досягнення поставлених цілей. Зрозуміло, що максимізація прибутку є важливою метою для всіх топ-менеджменту підприємств. Досягти цього можливо, лише якщо забезпечується дієвий план дій, реалізація якого сприяє досягненню мети.

У сучасних організаціях менеджери прагнуть побудувати ці системи взаємодії та ієрархії, щоб забезпечити створення результативних стратегій для отримання конкурентної переваги. Тому в умовах сучасного ринку стратегічний менеджмент є важливим елементом загального менеджменту.

Разом з тим, Гарвардська модель політики передбачає, що організаційні стратегії повинні бути спрямовані на пошук відповідності між організацією та її середовищем [1].

Д. Куліш зазначає [4], що усі керівники знають, що стратегія важлива. Але майже всі також вважають її ризиковою, тому що вона змушує їх протистояти майбутньому, про яке вони можуть лише здогадуватися. Гірше того, фактичний вибір